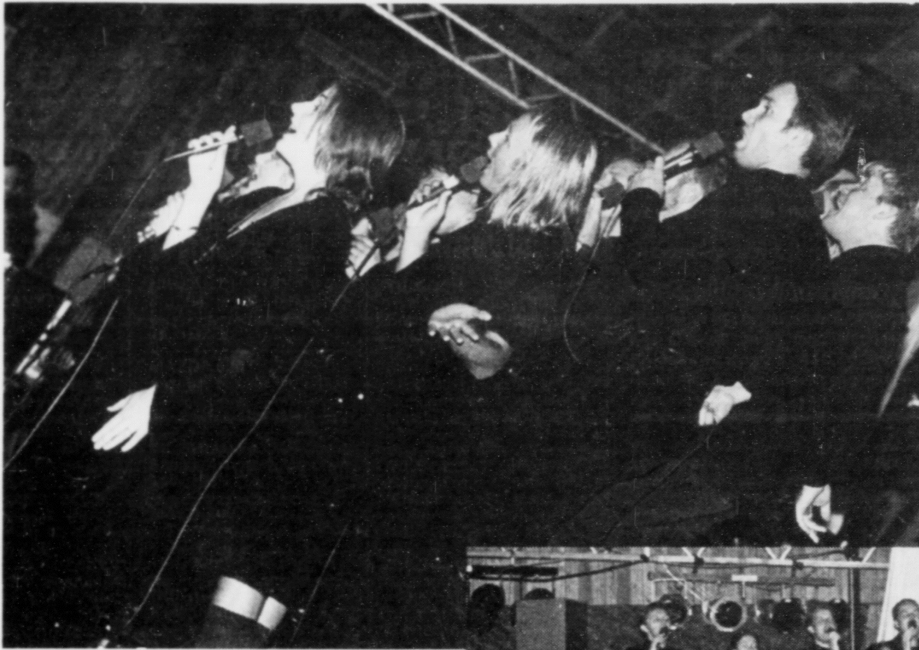

og framförði eina sera vakra syrpu yvir lög hjá vælkenda amerikanska gospel-konginum Andrae Crouch. Syrpan var samansett yvir lögini: »Take me back«, »Jesus is the answer« og »Soon and very soon«. Tá síðsta lagið var sungið, var tað sum at takaið á höllini mundi farið uppfrá, so væl luttók lurtarafjöldin saman við kórnum.

Sjálvt punktummið varð sett, tá lagið: »Shine your light« varð sungið. Lótan kendist heilög og ein vitnisburður og tala til øll um at lata okkara ljós, t.v.s. okkara vitnisburður sum kristin, lýsa fyri øllum. Í myrkrinum hómaðust smá ljós, sum eisini vóru ein ímynd av hesum sama ljósi sum framhaldani skal skína.

Treytugt so, at eitt tiltak sum hetta og onnur við ikki fáa einstakar viðmerkingar,

og soleiðis eisini hesaferð, men hetta er alt samalt væl meint og bert ætlað sum ein viðmerking. Ljóðið og anleggið vóru sum heild í lagi, í hvussu so er fyri tey, sum sótu fremst og aftur til miðjuna, men ikki nóg gott fyri tey, sum sótu aftast. Hetta komst av at pallurin var settur við endan á höllini, og tað var so langt frá pallinum oman til tey aftast. Uttan at gera meg til nakran serfrøðing innan ljóð, kundi verið bött um hetta við at lyft hátalararnar longur upp, so at tey fremstu ikki finga so nógv ljóð, men tey aftast meiri. Hetta kann bótast um til eina aðru ferð, men avgjørt vert at hava í huga.

Alla æru og virðing fyri tykkum ungu í Elim við Petur Jacobsen sum leiðara, sum skipaðu fyri konsertini. Hesm komu tit væl frá, og ivaleyst gevur hetta tiltakið

royndir til annað framhaldið kosertvirksemi. Eisini óføra væl klárað, at tit nú ráða yvir tykkara egna ljóðanleggi – tillukku við tí!

Orðið »ótrúligt« var havt á munni hetta friggjakvöldið, og soleiðis kendi eg tað eisini. Sum heild skal alt kvöldið fáa rós frá mínari síðu og fyri mína skyld kann Oslo Gospel Choir koma aftur til Føroya á hvørjum ári, men soleiðis verður helst ikki, men – hvør veit – vit siggja tey ivaleyst aftur og vælkomn skulu tey vera.

Victor

Myndirnar frá konsertini hevur Áki Hermansen tikið

Lesarabrøv

Skervur og asfalt til sølu á posthúsinum

Landsverkfrøðingurin og Postverk Føroya hava gjørt avtalu um, at posthúsin og avgreiðslu-postboðini skulu avgreiða bíleggingarseðlar um keyp av gróti og asfalti frá Landsverkfrøðinginum.

Hetta er gjørt fyri at

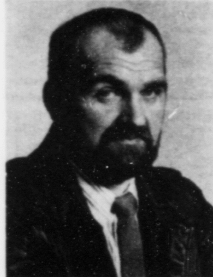
lætta um hjá keyparunum. Serliga hjá teimum, ið búgva á smærri byggunum, verður talan um ein lætta. Tað telur eisini við, at skipanir av hesum slag eru við til at varðveita grundarlagið fyri posthúsinum á bygð.

At pissa í sokkarnar, Peder Andersen – nei takk!

Tá ið danin, Peder Andersen, úttalar seg um, at vit móguliga – í staðin fyri útspælið hjá einari samdari vinnu, kunnu fáa hækkað kvoturnar, ella við øðrum orðum, at hann – alfaðirin, Peder Andersen, kann slaka eitt sindur upp á kvotukvalaratakið, meðan veiðiflotin og føroyska tjóðin pissa í sokkarnar, er ilt at taka hann fyri fult.

Nei, takk, Peder Andersen, hatta skalt tú gloyma alt um! Nevndin í FF hevur viðtikið og er 100% samd um, at kvoturnar skulu burtur, og vit skulu hava tekniskar reguleringar, sum allir partar í vinnuni hava góðtikið.

Nú sigur onkur, at hetta er eitt ultimatum ella ein höttan. Men nei, hetta er í okkara eyg-

um eitt kraftugt neyðarróp um at siggja realitetin, sum hann veruliga er, í eyguni og ikki minst ein hjálpanði hond til okkara politikarar um at siga

dønum, at kvotuskipanin er livsvandamikil fyri okkum sum veiðimenn. Bert at líta á tað, sum vit higartil eru komnir til biologiskt og harvið er teoretiskt staðfest, at so langt út sum at skapa eina nýggja trúgv. Um tað at skapa eina nýggja trúgv segði Napoleon, at »... so verði eg noyddur at leggja leiðina um Golgata, og tað megni eg ikki...«

Soleiðis er hjá veiðimanninum; teir kunnu ikki skúgva allar sínar royndir fyri borð. Tað megna teir ikki.

Eg fari tí at leggja okkara politikarum eina við at siga við Peder Andersen:

Veiðimanninum er greitt, at nýggja trúgv – kvotuskipanin, er samfelagsins størsti meinbogi og henda »sokka-

piss« loysnin, hann kemur við, sigur bert, at hann, sum í so mongum øðrum førum, ikki skilir tað føroyska samfelagið.

Vit í FF og øðrum feløgum vóna ikki, at stóðan nú er vorðin tann, at vit eru tvingaðir at seta okkum upp á afturbeinini, men hesaferð hava vit fingið skjótið í miðjuna. Verður tað ikki tikið burtur, trýsta vit á stunguna fram og høgga til av allari meg, so báðir fella deyðir til jarðar.

Hvør hevur tá vunnið? Kunnu vit spyrja.

Eyðun Johannesen,
stjórnarlímur í FF

GÓLVTÆNASTAN

Vit gera gamla gólvið sum nýtt.

GÓLVTÆNASTAN

Tlf. 18875 - 88875 - Fax 18809